

Anatomia humana

DIMECRES ÉS EL DIA DEL PEDIATRE

Jorge Bello

Dimecres pròxim, dia 8 d'octubre, per primer cop a Espanya serà el Dia del Pediatre: enhorabona! Lefemèride és oportuna per reflexionar sobre com és d'important la figura del pediatre en la comunitat, i per advertir que rep unes ventades que miren de fer-li mal.

Serà el dia gran de tot metge o metgessa que faci feines de pediatria i puericultura amb solvència i professionalitat, i bona voluntat, i esperit de superació, i ganes de fer una feina ben feta. D'aquesta raça són tots a Menorca. No hi ha distincions ni diferències, cadascú fa el que ha de fer, i ben fet que està fet, i ho farà allà on millor ho pot fer.

Fa temps que el 8 d'octubre és el Dia del Pediatre en altres països, i ara ho serà per primer cop aquí, a instàncies de l'Associació Espanyola de Pediatria. L'objectiu és ressaltar la figura del pediatre, i entendre que és un professional necessari per a la salut infantil d'ara, i que deixa bona llavor per a la salut adulta de demà.

Hem d'admetre que el pediatre fa una feina difícil, però ben agraïda. És una feina amb exigències d'aquí i d'allà, és una feina subjecta per igual a la condició humana de qui la fa i de qui la rep, és una feina de vegades malentesa, algú cop criticada, sempre necessària i benvinguda.

Dimecres 8, Dia del Pediatre, tothom que li dugui una xocolatina ben dolça al pediatre, i li digui a cau d'orella que l'estima molt

Tres pilars fonamenten la feina de pediatria: ciència i experiència, habilitat i perspèctia, i confiança i respecte per

part dels pares del pacient. Aquests tres pilars, que no consten enlloc més que aquí, són d'importància desigual segons si hom parla del pediatre de l'hospital o del pediatre de l'ambulatori.

❖ **SÓN PILARS FORÇUTS**, potents però no sempre visibles, i tots tres fan que del conjunt, d'aquesta feina, en surti allò que és el més preciós del món: un flet fel·liç.

Però sobre el pediatre bufen ventades que fan mal. Ben a la vista està que els pediatres són necessaris i que no n'hi ha tots els que serien necessaris. I prou sabem que hi ha força dificultat per trobar-ne un quan n'hi ha un que se'n va o es jubila.

No obstant això, l'Estat espanyol, vestit de blau popular, com el llop vestit de xai, continua manobrant per tal que el nombre total de pediatres titulats del país, i d'algunes Comunitats com ara Balears, sigui cada cop menor.

M'explicaré, i ho demostraré amb xifres. Aquest any, com cada any, l'Estat ha fet pública oferta de les places de formació mèdica especialitzada (el sistema conegut com a MIR: metge intern resident). Aquest és l'únic camí que, de manera or-

dinària, permet que un metge sigui especialista titulat.

Del total de 6.102 places oferides per al conjunt espanyol, n'hi ha 392 que són per a la formació de pediatres. En contra del que hom pensaria, considerant la necessitat de pediatres, el nombre de places que convoca l'Estat per a la formació de pediatres és cada any menor. L'any passat, per exemple, va convocar-ne 402.

D'aquest total de 392 places per a pediatria, 80 són a la Comunitat de Madrid, 60 són a Catalunya, 18 són a Canàries, i vuit són a Balears. En proporció al nombre d'habitants, Madrid formarà gairebé el doble de pediatres que Balears.

❖ **DE LES VUIT PLACES** convocades a Balears per a la formació en pediatria (BOE 226, del 17/09/14), sis són a l'hospital de Son Dureta i dos són al de Son Llätzer. Son Dureta, però, té set places acreditades oficialment per a la formació en pediatria, però només n'ofereix sis. Ningú no ha donat cap explicació per justificar aquesta retallada.

Vuit places per al conjunt balear. En considerar aquesta situació, és fàcil entendre per què els pediatres titulats són escassos i per què, en conseqüència, la bona gestió sanitària els destina a la feina d'hospital o com a únic referent als ambulatoris de més demanda.

Pocs però forçuts, tots amb prou ciència i experiència, habilitat i perspèctia, confiança i respecte, i per a tots una abraçada ben forta, i salut, i gràcies!

belo.cat / jordibello@gmail.com

Es racó d'en Cambreta

TARDOR

Gustau Juan Benejam

A la fi és arribada la tardor. Hem deixat ja de banda les vacances i ens reincorporam de bell nou a la realitat. La temporada turística està a punt d'acabar i d'aquí a no res ens tornarem a topar amb els problemes de sempre. Però els primers trons i llamps són auguri de tempesta.

La política espectacle, a ralenti durant l'estiu, reprèn, i amb força. Mentre el futbol comença temporada amb una abundosa pluja de gols, els polítics van desfiant per davant l'opinió pública, alguns seguin el guió de la temporada anterior, altres presentant-se com a convidats especials a l'espectacle: la retirada del nou projecte de llei de l'avortament provoca la consegüent dimissió del ministre Ruiz-Gallardon, la sempre gran promesa del PP. En Jordi Pujol no falta a la cita i s'exhibeix davant un espectacular desplegament informatiu. El «problema català» de moment fa un dels recorreguts

previsibles, també amb el desplegament mediàtic de les grans ocasions: Mas i Rajoy no surten del guió... Aquí, a Balears, no hem volgut quedar endarrerats: després d'una nova travelada judicial del «Tractament Integrat de les Llengües» a l'ensenyament, el ja famós TIL, fulminant sortida d'escena de la consellera Camps i nova remodelació de l'executiu balear.

Tardor, hivern, i eleccions; ningú és pot permetre el luxe de mantenir en primer pla persones i problemes que a les urnes poden restar més que sumar. També toca presentació dels futurs comissaris europeus davant el parlament de la Unió, a Estrasburg; i sembla que n'hi haurà que hauran de suar per aprovar, un d'ells l'exministre espanyol Arias Cañete.

❖ **PERÒ, MÉS ENLLÀ** de l'espectacle, la vida segueix. Prest haurem de fer balanç de la temporada turística que s'acaba i haurem de veure què n'haurà quedat de ver, com serà realment la situació de les famílies quan s'hagin acabat els contractes de feina efímers de la temporada. Tot just acabades les vacances, el mi-

Prest haurem de fer balanç de la temporada turística que s'acaba i haurem de veure què n'haurà quedat de ver

nistre De Guindos admètia que la desacceleració econòmica de la zona euro afectaria també Espanya, tot i que seguirem creixent més que la mitjana europea: com si estiguéssim per damunt del bé i el mal, com si la nostra situació econòmica anés per davant de les economies més potents d'Europa!

Per acabar-ho de reblar, volen incloure dins el PIB -la nostra riquesa real- sectors que tan atípics com la prostitució o el tràfic de drogues. La qüestió és fer tornar grossos els nombres i poder engrèixer uns pressupostos per a l'any electoral, 2015; mentre, el president Rajoy venia a la Xina un país i una economia idíl·lics.

L'encara comissari i vicepresident de la Comissió Europea (el govern de la Unió) Joaquín Almunia admètia dels riscos polítics i econòmics de la UE, tot advertint que la fase següent de la crisi

econòmica pot ésser una crisi política, perquè n'hi ha l'esquerra diversa i la bigarrada gamma d'euro-escèptics- que pensen que amb les actuals polítiques no serà possible recuperar el pacte social.

Tardor arribada, massa tempestes, massa crisis a l'horitzó.